

عنوان مقاله:

تحلیلی نشانه شناختی از مثنوی معنوی: خوانش اشعار با بهره گیری از رمزگان ها

محل انتشار:

نهمین همایش ملی پژوهش های زبان و ادبیات فارسی (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

ندا برومند - دانشجوی دکتری زبان‌شناسی همگانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد مرودشت

محمدهادی فلاحی - استادیار گروه زبان شناسی رایانه ای، مرکز منطقه ای اطلاع رسانی علوم و فناوری

خلاصه مقاله:

پژوهش حاضر به مطالعه رمزگانها و نقش آنها در خوانش اشعار مثنوی معنوی مولانا میپردازد. در این پژوهش، براساس الگوی رمزگان بارت به بررسی شش داستان منتخب از دفترهای اول و دوم مثنوی معنوی پرداخته شده است. رمزگان، مجموعه قواعدی است که بر اساس آن عناصری انتخاب میشوند که با دیگر عناصر ترکیب شده، عناصر جدیدی میسازند. رمزگانها عبارتند از: رمزگان هرمنوتیکی، رمزگان دالی، رمزگان نمادین، رمزگان فرهنگی و رمزگان کنشی. نتایج برگرفته از این پژوهش عبارتند از این که به عقیده ی بارت نمیتوان برای همه داستانها یک الگوی واحد یافت و هر داستانی با توجه به چگونگی درهم بافته شدن رمزگانها، یک الگوی مختص به خود دارد و ممکن است در یک داستان، بسته به نوع داستان، یک یا دو رمزگان بیشتر از بقیه رمزگانها به کار رفته باشد، چنان که در داستانهای بررسی شده، رمزگانهای دالی و فرهنگی به مراتب بیشتر از سایر رمزگانها به کار رفته است و تعداد رمزگانهای دالی و فرهنگی در داستان شیر و نجیران بیشتر از داستانهای دیگر مشاهده میشود.

کلمات کلیدی:

نشانه شناسی، رمزگان، بارت، مثنوی معنوی، مولوی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/829322>

